

VOITTAMATON SUUR-TERVAKOSKIX

Eletään vuotta 2006 jKr. Suuri ja mahtava Tavastehuusin imperiumi on nielaisemassa keisari Hellenstens I:n johdolla suurimman osan tunnetusta maailmasta mahtinsa alle... Mutta ei sentään aivan kokonaan: pieni ja sisukas etelähämäläisten kylä pitää puoliaan valloittajia vastaan ostrogoottitietäjä Trierenbergiuksen keittämän väkevän selluloosasopan voimalla. Alea jacta est.

Tervakoskixin kylä on sijainnut ikimuistoisista ajoista lähtien välkkyvästä Alasjärvixistä myrkylliseen Cernaalaxjärveen laskevan joen varren vuolaan kosken kohdalla. Parhaimmillaan koskessa jauhoi viljaa talonpojille kolmekin mahtavaa myllyä, joiden omistusoikeudet olivat bardien lauluihin päätyneiden suurten taistelujen aiheita. Keskiajan hämärän väistyttyä Hovilaxin ratsutilan ja Talolaxin rälssitilan suojelukseen syntyi saha ja näistä kantatiloista tuli säätyläisiä. Siitä lähtien ns. parempien ihmisten asuminen Tervakoskixissa on sävyttänyt kylän elämää tähän päivään asti.

Viimeinen niitti kylän henkiselle ja materiaaliselle ylivoimalle tuli, kun Tervakoskixin suojiin paennut kuninkaan avioton tytär Sofia Gyllenhjelmix myi pääriityksensä kyläpäällikkö G.G. Nordenswanixille 1799 jKr. - Nordenswanixin valtaviiden omistuksien varaan kyläläiset rakensivat kosken pyöritettäväksi ihmeellistä valkoista kultaa ja puhdasta rahaa takovan tehtaan.

Kuuluisien kyläpäälliköiden ja patruunoiden, kuten Serlachiux Suuren johdolla tervakoskixilaiset ovat aikojen saatossa kasvaneet pelätyn tunnuksensa - tervaskannon - lailla uljaasti pönöttäväksi heimoksi. Hiljalleen he ovat alistaneet etupiiriinsä muun muassa barbaarisen Tursan kylän pohjoisesta.

Väkiluvultaan Tursa on jo ohittanut jalon Tervakoskixin, mutta todellisuudessa tervakoskixilaiset pitävät yhä valtaa rautahansikkain. Viisaina sotapäälliköinä he sallivat tursalaisten kukkoilun vain siksi, että nämä villit toimivat oivana puskurina Tavastehuusin valloitusluisen keisarin hyökkäyksiä vastaan.

Nykyään valkoisen kullan maaginen resepti on tukevasti tietäjä Trierenbergiuksen hallussa, joka onkin käyttänyt sitä viisaasti kyläläisten hyväksi. Tervakoskixilaisten takaraivossa on kuitenkin pelko siitä, että tämä ostrogootti häipyy sukuriitojen repimille kotikonnuilleen tai tekee storaensot. Se tarkoittaa tervakoskixin murteella suurinta mahdollista petosta ja kavallusta omaa heimoa kohtaan.

Silloin voittamaton Tervakoskix jäisi Hellenstensin armoille, mikä saattaisi tietää itsenäisyyden lisäksi loppua myös laajalti kadehdituille ja kyläläisten terveyttä, elinvoimaa ja huimaa sivistystasoa ylläpitäneille yrttiparantolalle, kylpyläkompleksille ja omalle akatemialle.

Sitä Hellenstens ei kuitenkaan osaa aavistaa, että joka tapauksessa kylällä on taskussaan vielä yksi valttikortti: Tervakoskixin suuri poika Koskixin Jussi, joka tarun mukaan pienenä putosi pulpperiin täpötäynnä valkoista kultaa.

Sittemmin Koskix lähti uhkarohkealle seikkailulle Tavastehuusiin ja vielä pidemmälle. Kylällä vanhat naiset laulavat tämän suurista tiedoista ja oikeudenmukaisista teoista. Myyttien mukaan Koskix olisi onnistunut aikoinaan soluttautumaan jopa itsensä Hellenstensin senaattoriksi.

Kyläläiset tietävät syvällä sisimmässään, että jos oikein tiukka paikka tulee, myyttinen Koskix palaa ja sivaltaa suuruudenhullun keisarin pois istuimeltaan. Ja koittaa ikuinen Suur-Tervakoskixin valtakunta, joka ulottaa Pax Tervanan Pälkäneellekin.

lisäkielitemunki

25.03.2006 / Hämeenlinnan Kaupunki-uutiset

